

nu at binde saa store Kapitaler til det Formaai, her er foreslaaet. Vi agter derfor at stemme imod Lovforslaget.

J. C. A. Larsen: Da dette Lovforslag formentlig snart bliver vedtaget af dette høje Ting, vil jeg gerne have Lov til at rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Forsvarsminister om at tage under Overvejelse at lade Helsingør beholde sin Garnison. Under Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag er det blevet fremhævet ikke mindst af den højtærede Forsvarsminister, at man paa alle Maader har søgt at imødekomme de Byer her paa Sjælland, som har bragt økonomiske Ofre for at være Garnisonsbyer. Helsingør har bragt økonomiske Ofre, og det ikke saa smaa, og Helsingør har haft Garnison gennem Hundreder af Aar. Jeg maa maaske have Lov til at minde om den triste Skæbne, denne By har haft. For omtrent 70 Aar siden mistede Byen den Indtægt, den havde gennem Sundtolden, og hele Erhvervslivet i Helsingør var da ved at bryde sammen. I 1909 mistede Helsingør det halve af sin Garnison, og man vilde nu føle det i høj Grad trykkende, om den skulde miste den sidste Rest. Derom vidner jo de Henvendelser, som i den sidste Tid er kommet til Udvalget og til Forsvarsministeren, ikke alene fra Helsingør By, men fra hele dens Opland, om at faa Lov til at beholde i alt Fald den Garnison, den hidtil har haft. I samme Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at sige, at det gamle Slot ved Sundet, som jeg og flere med mig regner for Perlen blandt vort Lands Slotte, vil miste en hel Del af sin Tiltrækning og sin Betydning, naar den Garnison, som har grupperet sig om dette Slot gennem de Hundreder af Aar, skal forsvinde. Jeg tænker ikke paa at ville forlange, at Soldaterne skal forblive i selve Slottet, men der vil jo sikkert kunne findes Plads til dem i Udenværkerne ogsaa uden alt for store Udgifter for Staten.

Forsvarsministeren (Brorsen): Til den sidste ærede Taler vil jeg gerne sige det samme, som jeg har sagt til en Deputation fra Helsingør, der for en Tid siden kom til mig i Ministeriet, nemlig at jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt kan give noget Løfte om, at Helsingør i Fremtiden skal bevare den nuværende Garnison, thi der er saa mange forskellige Forhold, som her maa tages i Betragtning. Naar det Tidspunkt kommer,

da der skal tages endelig Stilling til, hvilke Byer der skal bevare deres Garnison, og hvilke der i det væsentlige skal miste deres Garnison, vil der blive taget det allerstørste Hensyn til de Etablissementer, som findes i de paagældende Byer. Jeg har udtalt, og det er ogsaa min Mening, at jeg ret snart efter, at dette Lovforslag er blevet vedtaget, vil se paa Forholdene i Helsingør for ved Selvsyn at overbevise mig om, hvorledes de Bygninger, der findes til Militæret, er beskafne. Vi er temmelig sikkert alle af den Anskuelse — i hvert Fald er den blevet fremsat fra mange Sider her i Tinget —, at selve Slottet Kronborg bør evakueres, saaledes at Militæret fremtidig ikke kommer til at bo i selve Slottet. Men om Udenværkerne i det hele er af den Beskaffenhed, at man kan lade Garnisonen forblive der fremtidig, samtidig med at der er andre Byer paa Sjælland, som til Trods for, at de muligvis har meget bedre Etablissementer, skal miste deres Garnison, det er den Slags Ting, som maa tages under meget nøje Overvejelse, inden der træffes endelig Afgørelse. Jeg forbeholder mig altsaa min Stilling. Jeg har udtalt akkurat det samme til de mange forskellige Deputationer fra Byraadene, der har talt med mig i den senere Tid angaaende Garnisonsforholdene. Man vil i saa stor Udstrækning som muligt virke hen til, at de forskellige Byer ikke mister deres Garnisoner. Naar der har været Tale om, at Helsingør ikke kan beholde en Bataillon, ikke kan beholde et Regiment, har vi under de foreløbige Overvejelser, der har fundet Sted, været af den Opfattelse i Ministeriet, at i alt Fald Skolerne, Kornetskolene, skulde blive der, og der kunde ogsaa, for saa vidt vi skal have 2 Sergentskoler, være Mulighed for, at den ene af dem kunde blive der. Udover dette kan jeg ikke give det ærede Medlem noget bestemt Løfte.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen tillod sig at bemærke, at naar Regeringen ønskede dette Lovforslag gennemført, var det for at sætte Rigsdagen ud af Spillet. Nej, det er der aldeles ikke Tale om. Som den ærede Ordfører har udtalt, og som jeg ogsaa tidligere har udtalt, maa man se paa Forsvarsordningen som en Helhed, man kan ikke tage et enkelt Led ud af den. Saa kunde man lige saa godt foreslaa, f. Eks. at Rammerne for Artilleriet hvert Aar skulde til Behandling her paa Rigsdagen, eller for Ingeniørerne. Man kan ikke rykke en enkelt Ting ud og lade den afgøre paa hver enkelt Finanslov. Det